

danne Forandringer, som stee under moden Overveelse af, hvad der kan baade begge Parter; thi det kan ikke nytte noget, at den lovgivende Magt vil indlade sig paa at give Love, som ere eenfaldige, kun i den ene Partis Interesse, det kan ikke gaae an, ligesom det heller ikke er stemmende med Lovgivningsmagtens Værdighed (Afbrudelse af Tscherning), jeg hørte ikke, hvad den ærede Rigsdagsmand sagde. Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, at der virkelig kan være Tilfælde, hvor der fremkommer megen Haardhed og Ubillighed mod Jorddrotten, dersom nærværende Lovforslag ophæves til Lov. Jeg vil f. Ex. sætte, at en Mand har 4 Gaarde; der er et Overdrev til disse 4 Gaarde, hvilket er beboret med Skov; nu kan det tænkes — og det eksisterer ogsaa virkelig — at denne Mand har en udtrykkelig Ordre fra Regjeringen om, at han skal gjøre dette Overdrev til Fredskov; nu har Jorddrotten ved Fæstledighed — thi det er almindelig paa den Maade, at man gaaer frem — indgaaet saadanne Contracter med de 2 Fæstere, at han har kunnet indtage de to Stykker af Overdrevet, der ligge yderst paa hver Side; Jorddrotten har saaledes Fredskov paa de to Oversider, hvortil der i Midten er Overdrev, der ligger til de to andre Gaarde. Dersom nærværende Forslag vinder Lovskraft, kan man hverken ved en Contract med vedkommende Fæster eller ved Fæstledighed faae de to mellemiggende Stykker ind i Fredskoven, men Jorddrotten har dog Ordre dertil fra Regjeringen, og hvad skal han gjøre ved de to mellemiggende Stykker? (Afbrudelse og Latter) ja, det kan maastee være morsomt for de Herrer at høre paa, men for den Paa-gjældende er det meget ubehageligt.

Jeg skal dernæst tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der efter min Mening i Lov-

forslaget er — om jeg maa tillade mig at sige det ligeoverfor de her i Thinget saa mægtige og indflydelsesrige Mand, som have indbragt det — en høist forunderlig Forvirring og Sammenblanden af det Væsentlige med det Uvæsentlige. Naar man betænker, at Jorddrotten eier Skoven og eier Grunden (Tscherning og Flere: Nei). — Eier han ikke Grunden? (Tscherning: Nei), ja det er en anden Sag, men en saadan Betragtningssmaade er en Idee hos den ærede Rigsdagsmand, som jeg forsiktrer ham om, at jeg ikke kan forstaae (Tscherning: Det troer jeg nok) — at Jorddrotten ikke er Eier af Fæstegodsset, er mig aldeles ubegribeligt (Tscherning: Det kommer nok) — det skulde forundre mig, om det kunde komme; jeg kan iøvrigt forsiktre den ærede Rigsdagsmand, at jeg meget ofte med den største Fornøielse har hørt paa ham, ikke fordi jeg har været enig med ham, men fordi der i den ærede Rigsdagsmands Raisonnements tidt og mangen Gang ligger en Kjærlighed til hans Medmennesker, som jeg ærer, glæder mig over og hører med den største Fornøielse; men ved Siden deraf ligger der i hans Raisonnements og Fremgangsmaader — jeg beder om Undskyldning, at jeg siger det, men det er min Mening — noget saa forunderlig Forskyrret, noget saa Feilgrebet, at jeg paa ingen mulig Maade formaaer at fatte det — naa, det var en lille Excursion, for hvilken jeg beder om Undskyldning, da den var begrundet i den ærede Rigsdagsmands Afbrudelser. — Jeg siger altsaa, at der i Lovforslaget er den forunderligste Blanding af det Væsentlige med det Uvæsentlige. Jorddrotten eier Træerne, han eier Grunden, men han maa dog ikke gjøre Pladsen til Fredskov, fordi den Smule Græs, som groer mellem Træerne, skal overlades Fæsteren.